

AFCEC · Arxiu Fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya

Fitxa de fons fotogràfic (NODAC)

Fons Manuel Genovart i Boixet

(Fons MGenovartB)

Resum de la Fitxa NODAC del fons.

1. ÀREA D'IDENTIFICACIÓ

1.1. CODI DE REFERÈNCIA

CAT BARCELONA AFCEC Manuel Genovart i Boixet.

1.2. NIVELL DE DESCRIPCIÓ

Fons.

1.3. TÍTOL

Manuel Genovart i Boixet.

1.4. DATES

Data de creació: ca. 1919.

Data d'agregació: 1a meitat segle XX.

1.5. VOLUM I SUPORT DE LA UNITAT DE DESCRIPCIÓ

DOCUMENTS ICÒNICS

FOTOGRAFIES: aproximadament 3.000 unitats.

El càlcul del volum del fons és aproximat i s'ha realitzat a partir d'una consulta a la base de dades dels llibres de registre de l'arxiu. En el moment de l'elaboració de la Guia de l'arxiu, és un fons pendent de tractament arxivístic.

Existeixen 500 imatges positives, 1.750 negatives de diversos formats, 234 autocroms de diversos formats (majoritàriament 6x13 cm estereoscòpics i 9x12 cm) i aproximadament 200 imatges positives paper de diversos formats.

Probablement existeixen diverses imatges disgregades en altres col·leccions de formats de l'arxiu fotogràfic, que no es van registrar i que es podran integrar dins el fons una vegada acabat el procés de reorganització dels fons i col·leccions de l'arxiu que s'està duent a terme.

DOCUMENTACIÓ TEXTUAL

Amb el fons fotogràfic també va ingressar diversa documentació que n'inventaria una part.

Cal considerar, també, que el fons de Josep Maria Garrut i Romà, recentment ingressat a l'AFCEC, integra material fotogràfic i textual pertanyent a la família Genovart i Callol el qual resta en el moment d'elaboració de la Guia de l'arxiu pendent de tractament arxivístic. També hi ha imatges atribuïdes a en Manuel Genovart i Boixet dins del fons fotogràfic de la família Torent.

2. ÀREA DE CONTEXT

2.1. NOM DEL PRODUCTOR

Manuel Genovart i Boixet.

2.2. HISTÒRIA DEL PRODUCTOR

Manuel Genovart i Boixet va néixer a Barcelona el 25 de gener de 1895. Va ser fill del pintor Vicenç Genovart i Alsina (1851-1914) i cosí germà, per part de la mare, de Josep Salvany i Blanch. Vivia al carrer Ausiàs March núm. 3 de Barcelona. Va estudiar Belles Arts a l'escola de la Llotja de Barcelona on va conèixer a la que seria la seva esposa, la Dolors Callol Chevalier. Manuel Genovart es va dedicar, com el seu pare, a la pintura. Va participar en diversos projectes de rehabilitació d'edificis històrics com els castells de Montsoriu, Gelida i Burriac, o el claustre del Monestir de Breda.

El 17 de gener de 1922 va ingressar com a soci al Centre Excursionista de Catalunya, proposat per Josep Salvany i Lluís Llagostera i interessat principalment per la Secció d'Arqueologia i Història de la qual va ser vocal el 1924. Va ser un important col·leccionista, entre d'altres objectes, de monedes, goigs, ex-libris, va reunir una important col·lecció entomològica de la regió del Montseny, i també va ser un gran aficionat a la malacologia, petrografia .

Va morir a Barcelona el 29 de novembre de 1980, als 85 anys.

2.3. HISTÒRIA ARXIVÍSTICA

El fons d'en Manuel Genovart va ingressar a l'Arxiu Fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya l'any 1985 a través d'un llegat, en què es disposava que el marmessor Josep Maria Garrut donés tot el material al centre.

Actualment, en el moment d'elaboració de la Guia de l'arxiu el fons està pendent de tractament arxivístic.

3. ÀREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

3.1. ABAST I CONTINGUT

El fons aplega documentació reunida i generada per Genovart a la seva vida personal i activitat professional. Es tracta d'un fons amb imatges, majoritàriament, del període 1919 a 1936, on el productor deixa de manifest les seves inquietuds pel patrimoni artístic i arquitectònic de Catalunya. Una part són retrats en format *carte de visite* de personatges identificats com del seu entorn mentre que d'altres resten desconeguts.

El fons recull imatges dels treballs artístics del seu pare Vicens Genovart Alsina i d'altres signats per la seva esposa Dolors Callol Chevalier. S'hi troben diverses fotografies de temes necrològics, com ara monuments funeraris de la prehistòria, cementiris, i una gran part de l'art religiós de diverses esglésies i monestirs de Catalunya que va ser destruït o espoliat durant la Guerra Civil Espanyola.

Els autocroms recullen vistes de parcs i jardins de Barcelona, a més de diverses imatges de l'arquitectura religiosa i popular de diverses poblacions de Catalunya, especialment de La Selva (Girona).

4. ÀREA DE CONTROL DE LA DESCRIPCIÓ

Autoria i data: Susanna Muriel Ortiz, juliol 2011.

Regles o convencions: Norma de Descripció Arxivística de Catalunya (NODAC) Barcelona: Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura, Subdirecció General d'Arxius i Associació d'Arxivers de Catalunya, 2007.